

[Bente Juncker]

Vi er noget i tvivl, når man tager hele gruppen af førtidspensionister, og når man taler om, at disse førtidspensionister skal aktiveres, for der er en stor gruppe af førtidspensionister, som ikke kan aktiveres. Det er alle de handicappede, og det er vistnok den største gruppe af førtidspensionisterne. Men det skal da også stå lysende klart – det vil jeg gerne sige til socialministeren – at vi selvfølgelig ønsker at medvirke til, at de unge mennesker, der står og drikker øl på torvet, og som får førtidspension, skal aktiveres. Det bør vi snarest gå i gang med. Det ligner ingenting, at de står dér og hæfter sig på en pension, som de kun har glæde af i et kort øjeblik, nemlig mens øllene blive drukket. De har langt bedre af at komme ud og få et stykke arbejde.

Når man taler om sagsbehandlingstiden, siger man, når sagsbehandlingen går over til kommunerne, at så går sagsbehandlingstiden ned.

Hvordan ved vi det? Hvad har ministeren af bud på, hvorfor sagsbehandlingstiden går ned? I den forbindelse stryger ministeren jo hele pensionen i den tid, hvor man går og søger førtidspension. Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvad skal de mennesker, der før var på førtidspension, mens de søgte deres pension, være på i dag?

Det er klart, at der er nogle af dem, der er på sygedagpenge, men de løber også ud på et tidspunkt. Skal de nu ned på kontanthjælp, eller hvad skal de mennesker på? Skal de lave denne voldsomme omvæltning, skal de flytte, eller skal de gøre nogle andre ting i deres dagligdag, inden de får noget at vide om, at de får deres førtidspension? Jeg vil meget gerne bede om i udvalget at få nogle tal om, hvordan forskellen er mellem disse pensioner. Jeg forlanger ikke, at ministeren skal remse det op her i dag, det bliver bare kedeligt, men vi skal se på, hvad det er, de mennesker skal have af ydelser. For hvis det i x kommune bliver 2 år, man bringer sagsbehandlingen ned til, hvis den har været 2½ år, jamen så er det dér, problemet ligger. Hvilke ydelser skal de mennesker på, for det er jo faktisk deres forsørgelse, vi taler om? Det er jo nogle mennesker, som for hovedparten stort set ikke kan gå ud at tjene penge. Hovedparten af dem kan ikke tjene deres penge.

Her er det så, at vi går ind og giver dem forsørgelse. Skal de så have disse rutschetur i pe-

rioden op til, de får tilkendt deres førtidspension? Det kan jeg ikke rigtig lide, og det mener jeg er et af de problemer, som vi skal kigge utrolig grundigt på i udvalget.

Så er der det, at det lægges ud til de små kommuner. Jo, det er meget godt, at de ligger ude i de små kommuner, og det kan man sikkert udmærket overskue dér. Men vi er utrolig bekymrede, når det drejer sig om hjælpemidler, og når det f.eks. drejer sig om, at der skal investeres i en invalidebil til 3/4 mio. kr. Det er jo det, en bil koster, hvis den skal indrettes som invalidebil. Kunne man ikke finde på et eller andet organ, så man ligesom fjernede den slags hjælpemidler fra den lille kommune og lagde det ud i et større område? Vi er utrolig bekymret over, at der vil blive uensartethed. Jeg kunne godt tænke mig nogle kommuner, der så ville tage en meget langsom og sagsbehandling på det område. Hvad er der i lovforslaget, som kan stramme op om, at disse ting virkelig bliver bevilget?

Vi er også meget bekymrede over kvaliteten i arbejdet i de små kommuner. Vi er ikke bekymret for, at sagsbehandlerne ikke skal gøre deres arbejde, men vi er bekymrede over, som Socialdemokratiet også nævnte, at der vil komme en uens behandling landet rundt. O.k., det er der også i forvejen, men det kan ikke undgås, at man skeler til det, og jeg er lige ved at sige, at et lille misundelsesprincip i en lille kommune måske kunne komme ind her.

Så er der selvfølgelig ankeinstanser, men det trækker jo tiden endnu længere ud. Jeg har forstået, at ministeren gerne ville have, at afgørelsen faldt i kommunerne.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som det er fremgået af flere indlæg, er det en udmøntning af en aftale, som er indgået mellem regeringen og Kommunernes Landsforening med et bestemt sigte, nemlig at finde en anden refusionsmåde, så man ikke direkte eller indirekte fra kommunernes side føler sig tilskyndet til refusionstænkning. Samtidig er sigtet i højere grad at hjælpe til en aktiv indsats.

Dette overordnede sigte mener jeg er helt rigtigt. Vi har fra Kristeligt Folkepartis side også ønsket nogle ændrede refusionssatser. Vi så i grunden helst, at det blev sådan, at man om muligt yderligere blev tilskyndet til at satse på revalidering for at hjælpe et menneske med et